

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан філологічного
факультету

Юрій БІДЗІЛЯ

» серпень 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНЬОЇ АНТРОПОНІМІКИ

Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність	014 Середня освіта
Предметна спеціальність	014.01 Середня освіта (Українська мова і література)
Освітня програма	Українська мова і література
Статус дисципліни	вибіркова
Мова навчання	українська

Ужгород 2023

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	перший	перший
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4,3	1-й	2-й
	Лекції:	
	20 год.	6 год.
	Практичні (семінарські):	
	22 год.	8 год.
Вид підсумкового контролю: залік.	Лабораторні:	
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота:	
	78 год.	106 год.

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни:

ознайомити студентів із проблематикою української літературно-художньої антропоніміки, з різними напрямками ономастичних студій та методикою аналізу українських літературно-художніх антропонімів.

Відповідно до освітньої програми вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких **компетентностей**:

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;

ЗК 2. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 4. Здатність визначати, формулювати та розв'язувати проблеми.

ЗК 5. Здатність формувати нові ідеї (креативність).

ЗК 9. Готовність до безперервного навчання та оволодіння сучасними знаннями.

ЗК 11. Здатність публічно презентувати результати роботи, висловлювати та обґрунтовувати власну думку.

ФК 1. Теоретична і практична готовність до викладання української мови та літератури; уміння здобувати, аналізувати, узагальнювати й використовувати інформацію в навчальному процесі.

ФК 2. Здатність до критичного осмислення історичних надбань та новітніх досягнень філологічної науки.

ФК 3. Володіння методологією і методами наукового дослідження з урахуванням класичних і новітніх принципів, здатність застосовувати теоретичні знання в практичній роботі з філології, виконання завдань, що містять елементи проблемного пошуку, вміння виконувати нетипові завдання дослідницького характеру, підготовка та захист дослідницьких проєктів.

ФК 4. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

ФК 8. Готовність до творчого пошуку, саморозвитку, креативності, засвоєння і впровадження нових інформаційних технологій у науковій та педагогічній діяльності.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Відповідно до освітньої програми «Українська мова і література» передумов для вивчення навчальної дисципліни «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки» немає.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітніх програм вивчення навчальної дисципліни «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки» повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрямки і школи в лінгвістиці та літературознавстві.	РН 8
Характеризувати теоретичні та практичні аспекти конкретної філологічної галузі	РН 10
Здійснювати науковий аналіз мовного й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.	РН 12
Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.	РН 15
Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати прикладне дослідження в конкретній філологічній галузі.	РН 16

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті після опанування навчальної дисципліни «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Характеризувати засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА.	РН 8

Розуміння місця та статусу українського літературно-художнього ономастикону в національній системі пропріальної лексики. Визначати джерельну базу української літературно-художньої антропоніміки	РН 10
Описувати лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.	РН 12
Здатність виявляти і описувати індивідуально-стильові особливості нової української літературно-художньої антропонімії.	РН 15
Оцінювати роль літературно-художніх онімів як одного з найвиразніших мовних засобів характеристики денотатів-персонажів.	РН 16

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з дисципліни «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки» є: стандартизовані тести, реферати, презентації результатів виконаних завдань та досліджень, студентські презентації та виступи на наукових заходах.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Викладач використовує наступні групи методик контролю знань здобувачів, які вивчають навчальну дисципліну «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки»:

1. Форми поточного контролю (монологічна відповідь студента на окреме питання теми практичного заняття в індивідуальній та фронтальній формах; запитально-відповідна бесіда під час пояснення проблемного питання на практичному занятті; реферат, презентація).
2. Форми модульного контролю (модульна контрольна робота; дидактичні тестові завдання).
3. Форми підсумкового семестрового контролю (залік у формі усної відповіді).

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота				Модульна контрольна робота	Сума
T 1	T 1	T 2	T 2		
10	15	10	15	50	100

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T 3	T 3	T 4	T 5	T 5		
10	10	10	10	10	50	100

T1, T2 ... – теми

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні заняття (допуск, виконання та захист)	5	30	6	30
Презентація	1	10	1	10
Реферат	1	10	1	10
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом	8	100	9	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Модульний контроль є необхідним елементом модульно-рейтингової технології навчального процесу. Модульна контрольна робота з навчальної дисципліни «Проблеми української літературно-художньої антропоніміки» проводиться два рази на семестр. Максимальна кількість балів одержаних під час контрольної роботи становить 50 балів. Виконання модульної контрольної роботи передбачає надання відповідей на тести. Робота складається з 15 тестів (по 2 бали) і двох теоретичних питань по 10 балів. Перескладання підсумкового модульного контролю здобувачами, які отримали рейтинговий бал за модульний цикл, що відповідає незадовільній оцінці, проводиться не пізніше двох тижнів після атестаційного. Позитивні оцінки з модульного циклу не підвищуються.

Здобувач вищої освіти, який не з'явився на модульну контрольну роботу, або ж його модульна оцінка складає від 0 до 34 балів, зобов'язаний скласти (перескласти) модуль до початку підсумкового контролю у строки, визначені викладачем дисципліни та погоджені деканатом факультету.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

За результатами модульних контролів визначається підсумкова рейтингова оцінка. Якщо здобувач набрав 60 і більше балів, то залік може бути виставлений за результатами поточного оцінювання та модульного контролю на момент оголошення результатів. У разі, якщо здобувач бажає поліпшити свою оцінку, він складає залік за всією програмою навчальної дисципліни. При цьому в підсумковій оцінці не враховуються накопичені бали. Однак оцінка за залік не може бути меншою ніж оцінку, яку здобувач отримав за результатами модульних контролів та усних відповідей. Здобувачі вищої освіти, підсумкова модульна оцінка яких становить від 35 до 59, залік складають обов'язково. Залік проводиться в усній формі. На залік виносяться практичні завдання в обсязі навчального матеріалу. Оцінювання результатів навчання на заліку здійснюється за 100-бальною шкалою. Оцінка за залік вноситься у відомість обліку успішності.

Залікова оцінка визначається в залежності від рейтингового балу, або балів за залік.

До складання заліку допускаються здобувачі вищої освіти, у яких підсумкова модульна оцінка за семестр становить не менше 35 балів і, яким зараховано всі види робіт за цей семестр.

Здобувач вищої освіти, підсумкова рейтингова оцінка якого складає від 0 до 34 балів, зобов'язаний покращити її до початку підсумкового семестрового контролю. Інакше здобувач не допускається до заліку, і у нього виникає академічна заборгованість.

Таблиця відповідності оцінок за різними шкалами оцінювання

Шкала ECTS	Диференційована шкала	Недиференційована шкала	Мінімальний бал – максимальний бал
A	Відмінно	Зараховано	90-100
B	Добре		82-89
C	Добре		74-81
D	Задовільно		64-73
E	Задовільно		60-63
FX	Незадовільно	Не зараховано	35-59
F	Незадовільно		0-34

Критерій оцінювання підсумкового контролю з дисципліни

— **зараховано – «відмінно» (90-100 балів, A)** заслуговує здобувач, який виявив всебічне і глибоке знання програмового матеріалу, вміння вільно виконувати завдання, передбачені програмою, засвоїв основну і ознайомився з додатковою літературою, розуміє взаємозв'язок головних понять дисципліни та їх значення для майбутньої професії;

— **зараховано – «добре» (82-89 балів, B)** заслуговує здобувач, який виявив повне знання програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу рекомендовану програмою, виявив систематичний характер знань з дисциплін і здатний до самостійного доповнення, але під час відповіді допустив деякі неточності;

— **зараховано – «добре» (74-81 бал, C)** заслуговує здобувач, що виявив не цілком повне знання програмного матеріалу, не завжди успішно виконує передбачені програмою завдання, частково засвоїв основну літературу, рекомендовану програмою, виявив не систематичний характер знань з дисциплін і не завжди здатний до їх самостійного доповнення і під час відповіді допускає деякі неточності;

— **зараховано – «задовільно» (64-73 бали, D)** заслуговує здобувач, що виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої роботи за професією, вміє виконувати завдання, передбачені програмою, знайомий з основною рекомендованою літературою. Зазвичай така оцінка виставляється здобувачам, що допустили помилки у відповіді на заліку чи екзамені та при виконанні залікових або екзаменаційних завдань, але які володіють необхідними знаннями для їх усунення за допомогою викладача;

— **зараховано – «задовільно» (60-63 балів, E)** заслуговує здобувач, що виявив часткове знання основного програмового матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої роботи за професією, не завжди вміє виконувати завдання, передбачені програмою, знайомий лише частково з основною рекомендованою літературою. Зазвичай така оцінка виставляється здобувачам, що допустили грубі помилки у відповіді на заліку чи екзамені та при виконанні залікових або екзаменаційних завдань, але які частково володіють необхідними знаннями для їх усунення за допомогою викладача.

— не зараховано – «незадовільно» (35-59 балів, FX) виставляється здобувачеві, який виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

— не зараховано – «незадовільно» (0-34 балів, F) виставляється здобувачеві коли протягом семестру він допустив грубі помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Літературно-художня антропоніміка як розділ ономастики – науки про власні назви.

Розвиток ономастики в Україні. Розвиток української літературної ономастики. Методи дослідження в літературній ономастиці. Відмінності між реальним та літературно-художнім антропонімами. Специфіка дефініції терміна «літературно-художній антропонім». Три загальновизнані ономастичні школи, що вивчають функціонування власних назв у художніх творах.

Тема 2. Природа української літературно-художньої антропонімії.

Статус української літературно-художньої антропонімії в національній антропосистемі. Основні способи творення ЛХА: а) через словесну авторську характеристику денотата-персонажа (енциклопедична характеристика); б) через увиразнення базових конотацій (соціальної, національної, регіональної, хронологічної, емоційно-експресивної) реального антропоніма в його літературно-художньому прототипі; в) за рахунок повного або часткового відновлення доонімної семантики. Джерельна база літературно-художньої антропонімії – сучасна українська проза. Примарні, секундарні, терціалні ЛХА. Лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.

Тема 3. Функційно-стилістичний потенціал української-літературно-художньої антропонімії.

Засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА. Класифікація ЛХА (за Белеєм Л.): номінативні ЛХА; характеристичні ЛХА: (національно/регіонально значущі, хронологічно значущі, соціально значущі, експресивно-оцінні ЛХА, інформаційно-оцінні ЛХА); ідеологічні ЛХА; дейктичні ЛХА.

Тема 4. Індивідуально-стильові особливості нової літературно-художньої антропонімії.

Основні етапи розвитку нової української літературно-художньої антропонімії. 1 етап. Зародження нової української ЛХА. 2 етап. Шевченківська доба. 3 етап. Нова українська ЛХА другої половини XIX ст. 4 етап. Українська ЛХА XX ст. (до середини 80-х років). 5 етап. Новітня українська ЛХА (кінець XX – поч. XXI ст.). Специфіка літературно-художніх антропонімів І. Котляревського, Т. Шевченка, П. Куліша, І. Нечуя-Левицького, Панаса Мирного, Лесі Українки, І. Франка, В. Стефаніка; І. Чендея, Р. Іваничука, П. Загребельного, Ю. Мушкетика та ін.

Тема 5. Новітня українська літературно-художня антропонімія.

Природа української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби. Суспільно-політичні передумови творення українських літературно-художніх антропонімів пострадянської доби. Жанрово-стилістичне розмаїття українських

літературно-художніх текстів кінця XX – початку XXI ст. Пострадянський літературно-художній антропонімікон як об’єкт мовознавчих студій. Традиційний напрям розвитку новітньої української літературно-художньої антропонімії. Функційно-стилістичний потенціал та новаторство літературно-художніх антропонімів у новітніх постмодерністських прозових творах (Ю. Андрухович, М. Гримич, Л. Дереш, М. Дочинець, С. Жадан, В. Кожелянко, А. Кокотюха, В. Лис, М. Матіос, І. Роздобудько, В. Шкляр, О. Ульяненко).

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				Заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		л	п	с.р.		л	п	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1								
Виразальні можливості української літературно-художньої антропонімії								
Тема 1. Літературно-художня антропоніміка як розділ ономастики – науки про власні назви	26	4	4	18	24	2	2	20
Тема 2. Природа української літературно-художньої антропонімії	22	4	4	14	22	2		20
Модульна робота								
Разом за модуль	48	8	8	32	46	4	2	40
Модуль 2								
Традиції та новаторство української літературно-художньої антропоніміки								
Тема 3. Функційно-стилістичний потенціал української-літературно-художньої антропонімії	22	4	4	14	22		2	20

Тема 4 Індивідуально- стильові особливості нової літературно- художньої антропонімії	22	4	4	14	22		2	20
Тема 5 Новітня літературно- художня антропонімія	28	4	6	18	30	2	2	26
Модульна робота								
Разом за модуль	72	12	14	46	74	2	6	66
Усього	120	20	22	78	120	6	8	106

6.3. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Розвиток ономастики в Україні. Розвиток української літературної ономастики. Методи дослідження в літературній ономастиці. Відмінності між реальним та літературно-художнім антропонімами.	2/2
2	Специфіка дефініції терміна «літературно-художній антропонім». Три загальновизнані ономастичні школи, що вивчають функціонування власних назв у художніх творах.	2/-
3	Статус української літературно-художньої антропонімії в національній антропосистемі. Основні способи творення ЛХА: а) через словесну авторську характеристику денотата-персонажа (енциклопедична характеристика); б) через увиразнення базових конотацій (соціальної, національної, регіональної, хронологічної, емоційно-експресивної) реального антропоніма в його літературно-художньому прототипі; в) за рахунок повного або часткового відновлення доонімної семантики.	2/-
4	Джерельна база літературно-художньої антропонімії – сучасна українська проза. Примарні, секундарні, терціалні ЛХА. Лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.	2/-

5	Засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА. Класифікація ЛХА (за Белеєм Л.): номінативні ЛХА; характеристичні ЛХА: (національно/регіонально значущі, хронологічно значущі, соціально значущі, експресивно-оцінні ЛХА, інформаційно-оцінні ЛХА); ідеологічні ЛХА; дейктичні ЛХА.	4/2
6	Основні етапи розвитку нової української літературно-художньої антропонімії. 1 етап. Зародження нової української ЛХА. 2 етап. Шевченківська доба. 3 етап. Нова українська ЛХА другої половини ХІХ ст. 4 етап. Українська ЛХА ХХ ст. (до середини 80-х років).	2/-
7	Новітня українська ЛХА (кінець ХХ – поч. ХХІ ст.). Специфіка літературно-художніх антропонімів І. Котляревського, Т. Шевченка, П. Куліша, І. Нечуя-Левицького, Панаса Мирного, Лесі Українки, І. Франка, В. Стефаніка; І. Чендея, Р. Іваничука, П. Загребельного, Ю. Мушкетика та ін.	2/2
8	Природа української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби. Суспільно-політичні передумови творення українських літературно-художніх антропонімів пострадянської доби. Жанрово-стилістичне розмаїття українських літературно-художніх текстів кінця ХХ – початку ХХІ ст. Пострадянський літературно-художній антропонімікон як об'єкт мовознавчих студій.	2/-
9	Традиційний напрям розвитку новітньої української літературно-художньої антропонімії. Функційно-стилістичний потенціал та новаторство літературно-художніх антропонімів у новітніх постмодерністських прозових творах (Ю. Андрухович, М. Гримич, Л. Дереш, М. Дочинець, С. Жадан, В. Кожелянко, А. Кокотюха, В. Лис, М. Матіос, І. Роздобудько, В. Шкляр, О. Ульяненко).	4/2
	Усього годин	22/8

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		стац.	заочн.
1	Історія розвитку української літературної ономастики. Ономастичні школи, осередки та використання їхньої термінології. Термінологічні окреслення на позначення студій «власної назви» в контексті художнього твору	18	20
2	Первинні, вторинні та терціалні літературно-художні антропоніми. Способи творення літературно-художніх антропонімів. Проблема вибору власних назв для кожного письменника	14	20
3	Класифікації функціонування літературно-художніх антропонімів за Ю. Карпенком, Т. Гриценко, Л. Кричун, М. Торчинським та ін.	14	20

4	Розвиток нової української літературно-художньої антропонімії. Специфіка літературно-художніх антропонімів І. Чендея, Р. Іваничука, П. Загребельного, Ю. Мушкетика та ін.	14	20
5	Пострадянський літературно-художній антропонімікон як об'єкт мовознавчих студій. Реферативне дослідження функцій, які виконують літературно-художні антропоніми у творах сучасних письменників	18	26
	Разом	78	106

6.5. Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання призначені для відпрацювання пропущених занять із поважних причин, а також мають на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти одержують у процесі навчання, та застосування цих знань на практиці: конспектування та реферування лексикологічних праць, підготовка наукових рефератів із проблематики курсу, а також опис назв головних героїв із романів сучасних авторів.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Технічні засоби:

електронне навчання в середовищі Moodle, сайт електронного навчання УжНУ e-learn.uzhnu.edu.ua

Обладнання: ноутбук, медіапроектор.

Програмне забезпечення: Moodle, Google Meet, Google Calendar

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Вегеш А. Проблеми української літературно-художньої антропоніміки. Методичний посібник для студентів 5–6 курсів філологічного факультету. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2021. 67 с.
2. Вегеш А. Традиції і новаторство української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби. Ужгород, 2012. 271 с.
3. Вегеш А. Українська літературно-художня ономастика. Збірник статей. Ужгород: ТОВ «РІК-У», 2023. 510 с.

Допоміжна література

1. Белей Л. О. Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії XIX – XX ст. Ужгород: Патент, 1995. 120 с.
2. Белей Л. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії. Ужгород, 2002. 176 с.
3. Вегеш А. Традиційна поліська антропонімія – джерело творення літературно-художніх антропонімів у романі «Соло для Соломії» Володимира Лиса. *Закарпатські філологічні студії*. 2020. Випуск 13. Том 3. С. 161–166.
4. Вегеш А. Промовистий етимологічний зміст літературно-художніх антропонімів з роману «Елементал» Василя Шкляра. *Bildung, Sozialarbeit, öffentliche Verwaltung und regionale Entwicklung. Verfahren der wissenschaftlich Arbeiten. Zbornik vedeckych príspevkov / Editors: Holonic Jan, Nowak Barbara, Palinchak Mykola. Krakow, 2020. С. 240–254.*

5. Вегеш А. Своєрідність літературно-художніх антропонімів з роману «Характерник» Василя Шкляра. *DOUĂ DECENII de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere–Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. VOLUM ANIVERSAR. ДВА ДЕСЯТИЛІТТЯ від заснування Відділу української мови та літератури Філологічного факультету Університету ім. Бабеши-Бойої, м. Клуж-Напока. ЮВІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК / Editori: Ioan Herbil, Mihaela Herbil. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință; București: Editura RCR Editoria, 2020. С. 157–168.*
6. Вегеш А. Стилiстична значущiсть лiтературно-художнiх антропонiмiв у романi «Клавка» Марини Гримич. *Науковий вiсник Ужгородського унiверситету. Серiя Фiлологiя. Випуск 2 (44). На честь доктора фiлологiчних наук, професора Валерiя Михайловича Мокiєнка, Почесного Голови Комiсiї зi слов'янської фразеологiї при Мiжнародному комiтетi славістiв (до 80-рiччя вiд дня народження). Ужгород: ПП Данило С.І., 2020. С. 78–83.*
7. Вегеш А. Особливостi лiтературно-художнього антропонiмiкону в романах про УПА Андрiя Кокотюхи. *Полiтичнi перетворення в краiнах Центральної та Схiдної Європи: iсторико-полiтичнi, етнонацiональнi, електоральнi та державно-управлiнськi аспекти. Матерiали наукової конференцiї, присвяченої 30-рiччю вiд дня утворення кафедри полiтологiї i державного управлiння ДВНЗ «Ужгородський нацiональний унiверситет». м. Ужгород, 8 грудня 2020 р. / За загальною редакцiєю проф. М.М. Вегеша i Ю.О. Остапця. Ужгород: ПП «АУТДОР-ШАРК», 2021. С. 170–181.*
8. Вегеш А. Особливостi апелативної та онiмної номiнацiї персонажiв у романi «Стара холера» Володимира Лиса. *Дукля. Лiтературно-мистецький та публiцистичний журнал. Видає Спiлка українських письменникiв Словаччини. Пряшiв, 2021. № 1. С. 82–85.*
9. Вегеш А. Роль лiтературно-художнiх антропонiмiв у романi Мирослава Дочинця «Дiти папоротi». *Записки з українського мовознавства. Випуск 28. Збiрник наукових праць. Opera in linguistica Ucrainiana. Fascicullum 28. Одеса, 2021. С. 120–130.*
10. Вегеш А. Лiтературно-художнi антропонiми в ретророманах про Львiв Андрiя Кокотюхи. *Закарпатськi фiлологiчнi студiї. Випуск 19. Том 2. Ужгород: Видавничий дiм «Гельветика», 2021. С. 168–175.*
11. Вегеш А. Дiалектнi лiтературно-художнi антропонiми у творах сучасних українських письменникiв. *Науковий вiсник Ужгородського унiверситету. Серiя: Фiлологiя. Випуск 2 (46). На пошану доктора фiлологiчних наук, професора Йосипа Олексiйовича Дзензелiвського (до 100-рiччя з дня народження) / Головний редактор Мотоки Намачi; голова редакцiйної ради Наталiя Венжинович; вiдповiдальний редактор Юрiй Бiдзiля. Ужгород: Ужгородський нацiональний унiверситет, 2021. С. 35–42.*
12. Вегеш А., Лавер О. Лiтературно-художня псевдонiмiя в романах С. Дзюби та А. Кiрсанова. *Закарпатськi фiлологiчнi студiї. Випуск 23. Том 2. Ужгород: Видавничий дiм «Гельветика», 2022. С. 282–287.*
13. Вегеш А. Роль лiтературно-художнiх антропонiмiв iз романiв Iрен Роздобудько у твореннi образiв. *Записки з українського мовознавства. Збiрник наукових праць. Випуск 29. Opera in linguistica Ucrainiana. Fascicullum 29 / Головний редактор Т.Ю. Ковалевська. Одеса: Видавець С.Л. Назарук, 2022. С. 99–111.*
14. Вегеш А. Лiтературно-художнi антропонiми в романах Андрiя Кокотюхи iз циклу «Вигнанець». *Науковий вiсник Ужгородського унiверситету. Серiя: Фiлологiя. Випуск 2 (48). На пошану Петра Скунця (до 80-рiччя з дня народження). Ужгород: ПП Данило С.І., 2022. С. 121–127.*

15. Вегеш А. Літературно-художній антропонімікон у романах Андрія Кокотюхи «Життя на карту. Київська сищиця» та «Зламани іграшки. Київська сищиця». *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Випуск 26. Том 1. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 247–253.
16. Вегеш А. Роль літературно-художніх антропонімів у характеристиці персонажів (за романами Наталії Дурунди «За брамою пекла» та «Під клеймом «OST»»). *Закарпатські філологічні студії*. 2023. Випуск 27. Том 2. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2023. С. 204–210.
17. Вегеш А. Своєрідність літературно-художніх антропонімів у романі «Вифлєс» Володимира Лиса. *Zhytomyr Ivan Franko State University Journal. Philological Sciences*. Vol. 2 (100). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. Філологічні науки. Вип. 2 (100). Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка, 2023. С. 90–100.
18. Вегеш А. Літературно-художні антропоніми в прозі про війну – «обличчя» художнього твору. *Записки з українського мовознавства*. Збірник наукових праць. Випуск 30. *Opera in linguistica Ukrainiana. Fascicullum 30* / Головний редактор Т.Ю. Ковалевська. Одеса: Видавець С.Л. Назарук, 2023. С. 114–129.
19. Галич В. М. Антропонімія Олесья Гончара: природа, еволюція, стилістика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Київ, 1992. 15 с.
20. Гриценко Т. Б. Власні назви як засіб стилетворення в українській історичній прозі другої половини ХХ ст. (на матеріалі романів про Б. Хмельницького): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Київ, 1998. 16 с.
21. Карпенко Ю. О. *Літературна ономастика*: зб. статей. Відп. ред. М. І. Зубов. Одеса: Астропринт, 2008. 328 с.
22. Карпенко Ю. О. Про літературну ономастику: Міркування на базі твору Ліни Костенко «Коротко – як діагноз». *Літературна ономастика*: зб. статей. Одеса: Астропринт, 2008. С. 61 – 70.
23. Карпенко Ю. О., Мельник М. Р. Літературна ономастика Ліни Костенко: *Монографія*. Одеса: Астропринт, 2004. 216 с.
24. Климчук О. В. Літературно-художній антропонімікон П. Куліша: склад, джерела, функції: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Ужгород, 2004. 19 с.
25. Кричун Л. П. Функції антропонімів у сучасному українському сатиричному романі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Кіровоград, 1998. 16 с.
26. Крупеньова Т. І. Ономастика драматичних творів Лесі Українки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 2001. 18 с.
27. Лавер О. Інформаційний потенціал літературно-художніх антропонімів у творах Михайла Михайлюка. *Письменник. Журналіст. Людина*. Збірник на честь 80-річчя Михайла Михайлюка. Бухарест: Видавництво «RCR Editorial», 2020. С. 107
28. Лавер О. Літературно-художня антропонімія в поетичній творчості Петра Скунця. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Філологія. Випуск 2 (48). На пошану Петра Скунця (до 80-річчя з дня народження). Ужгород: ПП Данило С. І., 2022. С. 142 – 149.
29. Лукаш Г. П. Ономастикон прозових творів Володимира Винниченка: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Дніпропетровськ, 1997. 18 с.
30. Мельник М. Р. Ономастика творів Ліни Костенко: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 1999. 18 с.

31. Наумова Т. М. Номінація особи у сатирично-гумористичних текстах Івана Франка та Володимира Самійленка: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Наумова. Київ, 2004. 20 с.
32. Немировська Т. В. Власні назви у творчості М. М. Коцюбинського: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.02 «Мови народів СРСР» (укр. мова). Київ, 1988. 20 с.
33. Попович Н. Ф. Літературно-художня антропонімія української драматургії ХІХ – ХХ ст.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Ужгород, 2004. 21 с.
34. Соколова А. В. Онімичний аспект проблеми ідіостилію письменника (на матеріалі зіставлення антропонімії в романах Григорія Тютюнника «Вир» і Василя Земляка «Лебедина зграя»): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 2003. 19 с.
35. Состіна О.М. Антропонімікон художньої прози ХХ століття: досвід дослідження. *Проблеми та перспективи реалізації та впровадження міждисциплінарних наукових досягнень*: матеріали ІV Міжнародної наукової конференції, м. Тернопіль, 4 листопада 2022 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця: Європейська наукова платформа, 2022.
36. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови : Монографія. Хмельницький : Авіст, 2008. 548 с.
37. Торчинський М. М. Українська ономастика: навчальний посібник. Київ: Міленіум, 2010. 238 с.
38. Усова О. О. Ономастикон художніх творів Миколи Хвильового: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Донецьк, 2006. 13 с.
39. Чижмар О. М. Загальнонаціональне та регіональне в закарпатоукраїнській літературно-художній антропонімії ХІХ–ХХ століть: монографія. Ужгород: Видавництво «Карпатська Вежа», 2018. 180 с.
40. Шестопалова Л. Д. Специфіка антропонімів у химерній прозі (на матеріалі творчості В. Г. Дрозда): автореферат дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 2006. 20 с.
41. Шотова-Ніколенко Г. В. Онімний простір романів Юрія Яновського. [відп. ред. Ю. О. Карпенко]. Одеса: Астропринт, 2007. 168 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

Крупеньова Т., Русева І. Специфіка ономотворчості Юрія Винничука. URL: <http://www.dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/8034/1/krupenova%2C%20ruseva.pdf>